

HORVÁTH ELEMÉR VERSEI

Avalon

Kegyetlen tavasz ez tele van mesterséges
madarakkal akik — a nap még ki se süt —
kék áradást hazudnak a patak jegéhez
S túl sok a rózsaszín a piros az ezüst
a tollaik között. Legfeljebb színes tél ez
én éltem itt tudom s most fázom mindenütt
s nem fűt többé hogyha vitatkozom velük

Hát elröpültem a kelták nagy szigetére
Arthur s az angelus esti tornyaihoz
tél közepén amikor az északi viharos
tengerben megered a kék legendák vére
Egyszer egy fiú képzeletét megigézte
hófoltos fűzesben hancúrozó habos
lovak fehér patája és havas sörénye
És most egy sötét sovány férfi eljön érte

Vagy tévedett Pelágus amikor megígérte
a kővéfagyott völgynek a virágokat?
Zihálva nézek a sziklás üres vidékre
el- elborít a szél fagyaszt és fojtogat
szépitgetés nélkül immár negyvenhat éve
s oly ismerős mint hogyha az otthonomat
vágna a szemembe közönyös tükör mélye
Ó rá ismerek-e ha majd tavasz fogad?

Bonyolult, de pontos

Cinkék esznek a havas teraszon
ebédlőmben a kaktuszok virágzanak
Egy más óra szerint Grieg és Bartók között
a rádióban földrengés volt éjszaka
megérkezett a perzsa miniszter
és olajfinomítókról tanácskozik
a pápa meglátogatott egy óvodát
Teljesen kívül vagyok a közéleten
hacsak lapátolásra nem szorít egy hóvihar
Régen öleltem akit szeretek
Este felé Durkheimet olvasom
öngyilkosság mint társadalmi tett
Becslések szerint hosszú lesz a tél
a madarak otthon vannak a teraszon
Én is eléggé sűrűn írok verseket
mint a dinasztia vége felé

Wen Ting-yün